

Sygn. I C 214/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Protokolant:	stażysta Patryk Burdecki

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa

(...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W.

przeciwko

G. K. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanej G. K. (1) na rzecz powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. kwotę 1.651,53 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt trzy grosze) z odsetkami umownymi obliczonymi w stosunku rocznym według dwukrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 565,06 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych sześć groszy) od dnia 22 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;
- przyznaje kuratorowi adwokat C. S. kwotę 180,00 zł plus podatek VAT za reprezentowanie pozwanej G. K. (1);
- nakazuje Kasie Sądu Rejonowego w Ciechanowie wypłacenie adwokat C. S. kwoty 221,40 zł (dwieście dwadzieścia jeden złotych czterdzieści groszy) z zaliczki wpłaconej przez powoda na kwit p10/wb77/2015k. (...);
- zasądza od pozwanej G. K. (1) na rzecz powoda (...) Bank (...) S. A. z siedzibą we W. kwotę 297,92 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 214/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. w dniu 28 lipca 2014 r. złożył do tegoż Sądu pozew, w którym wnosił o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej G. K. (1) kwoty 1.651,53 zł z odsetkami umownymi w wysokości 2-krotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 565,06 zł od dnia 22 lutego 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 22 grudnia 2000 r. pomiędzy pozwaną G. K. (1), a (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. została zawarta umowa nr (...) o kredyt gotówkowy. Pomimo wezwań i monitów pozwana,

nie wywiązała się z obowiązku ratalnej spłaty kredytu w całości. Wobec nie spłacenia należności, powód wystąpił z niniejszym pozwem. (pozew k. 2-3verte akt).

Zarządzeniem z dnia 29 lipca 2014 r. Przewodniczący Wydziału skierował sprawę do rozpoznania w postępowaniu upominawczym. (zarządzenie k. 1 akt)

W dniu 3 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym uwzględnił powództwo w całości. (nakaz k. 16 akt).

Opis pozwu wraz z opisem nakazu zapłaty i stosownym pouczeniem wysłany na adres pozwanej, wskazany przez powoda w pozwie wrócił do Sądu z adnotacją doręczyciela „adresat nie mieszka pod podanym adresem” (koperta z adnotacją doręczyciela k. 19 akt)

Zarządzeniem z dnia 2 grudnia 2014 r. wezwano powoda do wskazania w terminie 14 dni prawidłowego adresu zamieszkania (pobytu) pozwanej, pod rygorem uchylenia nakazu zapłaty. (zarządzenie k. 20 akt)

Z powodu nie wskazania w wyznaczonym terminie prawidłowego adresu zamieszkania (pobytu) pozwanej, Sąd postanowieniem z dnia 4 marca 2015 r. uchylił w/w nakaz zapłaty i wezwał ponownie powoda do wskazania w terminie 14 dni prawidłowego adresu zamieszkania pozwanej, pod rygorem zawieszenia postępowania w sprawie. (postanowienie, zarządzenie k. 26 akt)

Z uwagi na nie spełnienie powyższego zobowiązania, Sąd w dniu 21 kwietnia 2015 r., zawiesił postępowanie w sprawie w oparciu o przepis art. 177 § 1 pkt 6 KPC. (postanowienie k. 29 akt)

Pismem z dnia 14 maja 2015 r. powód wniósł o podjęcie postępowania w sprawie i ustanowienie kuratora dla pozwanej, której miejsce pobytu nie jest znane.

W uzasadnieniu pisma powód wskazał, że mimo podjętych przez niego działań, nie udało mu się ustalić aktualnego miejsca pobytu pozwanej. Również odpowiedź na zapytanie z którym wystąpił do Ministra Spraw Wewnętrznych Wydziału Udostępniania Danych nie udzieliła pozytywnej odpowiedzi gdzie aktualnie jest zameldowana pozwana. (pismo wraz z załącznikiem k. 31-32 akt)

Zarządzeniem z dnia 26 maja 2015 r. powód został zobowiązany do wpłacenia zaliczki na koszty związane z ustanowieniem kuratora dla nieznanego miejsca pobytu pozwanej - G. K. (1) w kwocie 180,00 zł + podatek VAT, w terminie 14 dni, pod rygorem oddalenia wniosku. (zarządzenie k. 31 akt)

Powód wpłacił zaliczkę w kwocie 221,40 zł w terminie, wobec czego Sąd ustanowił dla pozwanej kuratora procesowego w osobie adwokata C. S. oraz zarządził publiczne ogłoszenie o tym fakcie w budynku Sądu i lokalu Urzędu Miasta C.. (postanowienie k. 37 akt)

Postanowieniem z dnia 1 września 2015 r. Sąd podjął postępowanie w sprawie. (postanowienie k. 47 akt)

Kurator pozwanego obecny na rozprawie w dniu 13 listopada 2015 r. wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wraz z podatkiem VAT. (protokół k. 51 akt)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2000 r. G. K. (1) zawarła z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. umowę nr (...) o kredyt gotówkowy. Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 10.483,80 zł z obowiązkiem spłaty w 60 miesięcznych ratach.

dowód: KRS powoda k. 5-9 akt, kartoteka kredytu k. 10-11 akt

Pozwana zaprzestała spłacania rat kredytu, wobec czego pismem z dnia 14 marca 2011 r. kredytodawca wezwał ją do zapłaty należności, w terminie 7 dni.

dowód: wezwanie do zapłaty wraz z kopertą k. 14-15 akt

Na dochodzoną przez powoda należność w wysokości 1.651,53 zł składają się: kwota 565,06 zł tytułem należności głównej, kwota 919,47 zł tytułem odsetek umownych liczonych za okres od dnia 22 grudnia 2000 r. do dnia 21 lutego 2013 r. oraz kwota 167,00 zł tytułem kosztów.

dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 12-13 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: odpisu KRS powoda k. 5-9, kartoteki kredytu k. 10-11 akt, wyciągu z ksiąg banku k. 12-13 akt oraz wezwania do zapłaty k. 14-15 akt.

W niniejszej sprawie, na podstawie art. 232 zd. 2 KPC, Sąd dopuścił dowód z dokumentów złożonych w trakcie postępowania. Prawdziwość dokumentów nie był przez kuratora ustanowionego dla nieznaną z miejsca pobytu pozwanej kwestionowana, ani nie budziła wątpliwości. Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez powoda. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. W tej sytuacji Sąd uznał, iż dołączone dokumenty mogą stanowić podstawę do wydania w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. domagał się zasądzenia od pozwanej G. K. (1) kwoty stanowiącej równowartość niespłaconego przez nią kredytu powiększonego o odsetki i koszty.

Podstawą prawną działań powoda były zatem przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.). Zgodnie z art. 69 ust. 1 tej ustawy, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Artykuł 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.) stanowi, że księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku, jak również sporządzone w ten sposób pokwitowania odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych. Natomiast zgodnie z art. 1a powołanej ustawy moc prawną dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1, nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym.

Literatura i orzecznictwo wskazuje, że mimo powyższej regulacji wynikającej z przepisów Prawa bankowego wyciągi z ksiąg bankowych stanowią co najmniej dokumenty prywatne, niezależnie od poglądów, co do ich urzędowego charakteru (m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa 290/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 lutego 2010 r., sygn. akt I ACa 89/10), zawierają bowiem pieczęć banku i treść określonego oświadczenia wiedzy, wynikającej z ksiąg bankowych, podpisaną przez wyraźnie określona osobę fizyczną – pracownika Banku. Natomiast zgodnie z rządzącą się procesem cywilnym zasadą kontradiktoryjności oraz zasadą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 KC w zw. z art. 230 KPC i 217 KPC) w myśl której to na stornie, która z określonych okoliczności wywodzi skutki prawne, spoczywa ciężar ich dowodu, dla wykazania istniejącego zadłużenia storna powodowa dysponuje nieograniczonym wachlarzem środków dowodowych, w tym chociażby – jak w niniejszej

sprawie - w postaci dokumentu prywatnego - wyciągu z ksiąg banku z dnia 21 lutego 2013 r., potwierdzający zadłużenie kredytobiorczyni G. K. (1) w powodowej instytucji kredytowej.

Zatem z uwagi na to, że kurator procesowy ustanowiony dla nieznaney z miejsca pobytu pozwanej G. K. (2) nie podjął żadnej inicjatywy dowodowej, nie zakwestionował skutecznie dochodzonego przez powoda roszczenia, jak również nie podważył wiarygodności, ani rzetelności wyciągu z ksiąg bankowych oraz innych przedłożonych przez powoda dokumentów, należało uznać, że powód wykazał istnienie zobowiązania.

Jak ponadto wynika z art. 476 zd. 1 KC., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 359 § 1 KC odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia Sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Natomiast § 2¹ tego przepisu stanowi, że maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać 4-krotności wysokości kredytu lombardowego NBP (odsetki maksymalne).

W niniejszej sprawie, storna powodowa wносиła o zasądzenie odsetek umownych w wysokości 2-krotności stopy kredytu lombardowego od kwoty 565,06 zł stanowiącej część niepłaconego przez pozwaną kapitału od dnia 22 lutego 2013 r. (dzień wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych) do dnia zapłaty.

Mając na uwadze wyżej przytoczone przepisy, Sąd uznał żądanie pozwu za uzasadnione i zasądził należność w wysokości dochodzonej pozwem, o czym orzekł **w pkt I sentencji wyroku**.

W pkt II sentencji wyroku, Sąd przyznał kuratorowi adwokatowi C. S. kwotę 180,00 zł plus podatek VAT, tj. łączną kwotę 221,40 zł za reprezentowanie pozwanej G. K. (1) w niniejszym procesie, zgodnie z §3 i §4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 sierpnia 1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonywanie oględzin oraz stawek należności kuratorów (Dz.U. nr 27 poz. 197 z póź. zm.) w zw. z § 2 ust. 3 w zw. z § 6 ust. pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U z 2013 r., poz. 461 z późn. zm.) oraz **w pkt III sentencji wyroku** nakazał wypłacić adwokatowi tę kwotę z zaliczki wpłaconej przez powoda.

Pozwana G. K. (1) przegrała proces w całości, zatem zgodnie z zasadą wyrażoną w art 98 § 1 KPC zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Stosownie zaś do art. 98 § 2 KPC do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do Sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie Sądu procesowego. Na niezbędne koszty poniesione przez powoda w kwocie 221,40 zł, o których Sąd orzekł **w pkt III sentencji wyroku** składały się: 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 29,52 zł tytułem opłaty notarialnej oraz 221,40 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego reprezentowanego pozwaną kuratora procesowego w osobie adwokata C. S..

Sąd nie uznał, że koszty poniesione przez powoda w wysokości 31,00 zł za wystąpienie do Departamentu Personalizacji Dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Wydziału Udostępniania Danych o udzielnie informacji na temat pozwanej stanowiły koszty niezbędne do celowego dochodzenia jego praw, dlatego też ich nie zasądził.

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł, jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)